

Gora jaia!

**Maidor Iantzi
Goienetxe**

Errealitatea gure begi barrenetan gordetzen da sarri. Horrek ematen digu begiratzeko moduarekin gauzak aldatzeko ahalmena. Egoera berean ongi ala gaizki sentitzen gara. Egun goibetan dena ilun ikusten dugu eta kostatzen zaigu burua laino artetik atera eta argi pixka bat ikustea. Bertzetan, berriz, eguzkia bezala betetzen gara eta pentsatzen dugu: “Horrela balitz beti...”. Badakigu bata eta bertzea, une txarrak eta onak, denak pasatuko direla; hori da bizitza, ezta? Barruko poza eta tristura norberak daramatza, baina kolektiboak ere izan daitezke emozio eztandak. Iruñea bisitatzen dudana aldiro besta topatzen dut, izan aste tartez

edo edozein asteburutan, beti badute zer ospatu eta ospakizunaren parte izaten bukatzen dut. Urte osoan gertatzen zait hori, eta sanferminak sentimendu horren gailurra dira. Parte, erdi-iruindarra naiz irratiz txupinazoaren aitzineko giroko kontaketa aditzean barrenean ezin kabitut, eta urtero bezala hamabiak laurden gutxietarako telebistari begira-begira, ikurrinarekin zer pasako, plazan zer ikusiko (aurten, “Autodefensa feminista” idatzita zuen oihal beltza izan da nobedadeetako bat, ikurrinaren aldarrikapen oteizarrarekin batera), eta zer mezu adituko. Jesus Ilundain Zaragueta *El Tuli* historiara pasako da txupina-

zoa botatzeko iruindarrek aukeratutako lehenbiziko pertsona izateagatik. Jarauta kaleko 85 urteko gizona goizeko zazpietatik omen zebilen kalean, eta 24 ordu geroagoko dianak aditu arte ez zuen erretiratzeko asmorik. Bizi osoa sanferminei zuku guztia ateratzen daramanak aise irabazi zuen bozketa, eredu ederra baita. Adin bat izaten da bestarik galtzen ez dena, baina parrandak ez du adinik eta beharrezkoa dugu, gainera, bizi ziklo osoan, era batera edo bertzeraz, bakoitzak gure moduan. Burua mailukatzen diguten arazo eta kezak isiltzeko, eguneroko errutina eta albiste zurrumbilatik ateratzeko eta gure begi barrenak alaitzeko. Beraz, gora jaia! •

Politikaren dantza erotikoa

**Xabier Mikel
Errekondo**

Abenduko hauteskunde ondotik hasitako dantzak ez ei zuen gobernu burutarako erreginarik ko-roatu. Erlauntza lau hilabetez erromeria ero bilakatu zen, erle langileak eta zanganoak elkarri ziztadaka ezker-eskuin, goiti-behiti eta frentez. Ikusiak ikusita, eta lau taldeburuak harrak izaki, ez ote guztiak zangano...? Ekaina ere joan da eta erreginarenean aulkia hartzeko desio basatiarena duen Marianok hasi berri du ernalketarako bigarren hegaldi saioa, sedukziorako politika dantza zanganoetan zanganoenak estal dezaten. Hiru partida izango ditu ordea dantzak. Lehenik, parez pare ariko dira dantza soltean, heavy, rock-and-roll edo trikiti musi-

kaz norberaren sedukzio-mehatxu armenalde eginaz nola paumaren lumarik dotoreenekin nola oilarraren ezproi zorrotzenekin. Lumak eta ezproiak parlamentarien orgia erromatarrean begirada konplizeak, eta probokazio lizunak, papar-ahots kordeetatik jaurtitako hitz-lerdezko elkar gorte egite nardagarriak bata bestearen atzetik... Hilabetera asko jota, Felipe VI.ak bikoteka ditu behartuko tangoen desafiozko dantzara, takoi kolpeek, gominaren likitsak, igurtzien kiratsak eta praka zein kortse itogarriek azkenik bals aspergarri batera eraman arte. Palazioko pasillo luzeetan biraka etengabe dantzatuko dute zein baita no zein itsusiago eta gezurtiago.

Azkenik, hats ustel hartzituak bereizezinak bilakatuko ditu, denak bat, bikotea ala hirukotea izan. Dantza ez da izanen sekulako baina. Ez. Dantzak gosea eta go-goa arrimatu egingo ditu halabeharrez, eta gerri-sorbaldatik heldutako dantzara lotu, komenientziatzko bikote maiteminduen baladara. Zangano gehitxo ezer onik ateratzeko eta nago oraingoan bai Estatuak ezarri egingo duela dantzarako doinua. Aitortzen dut inori ez diodala dantzari plantarik ikusten, baina hauxe da nire apustua: Raxoik eta Riverak dantzatuko dute balada, Sanchezen harrokeriak ustelak izaki abstenitu egingen da... PNV bezala. •